

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

Αποστολικοί Αντίλαλοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Τηλ. 2108027738, email: agioi.apostoloi@gmail.com

www.agioiapistoloi.gr

Κυριακή 25 Οκτωβρίου 2026

ΣΤ' Λουκά

Μαρκιανού και Μαρτυρίου μαρτύρων, Ταβιθάς, ἥν
θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ Ἀπόστολος Πέτρος

Έτος: 19 - Αριθμός τεύχους: 842

ΣΤ' Λουκά

Απόστολος: Πρὸς Γαλάτας, β' 16-20 - Ευαγγέλιο: Κατὰ Λουκᾶν, Η' 26-39

Υπὸ Δημητρίου Φαραστέλη, Θεολόγου

«Καὶ κατέπλευσεν εἰς τὴν χώραν τῶν
Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντίπερα τῆς
Γαλιλαίας» (Λουκ. 8, 26).

Το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα
προέρχεται ἀπὸ τὸ κεφάλαιο ὀγδοο
τοῦ κατὰ Λουκά ἱεροῦ Ευαγγελίου καὶ
διηγείται τὴ θαυμαστὴ θεραπεία τῶν

δαιμονισμένων στὴν πόλη τῶν Γεργεσηνῶν. Ὁ Κύριος, λοιπόν, μαζί με
τοὺς μαθητὲς Του κατέπλευσε με πλοiάριο ἀπέναντι ἀπὸ τὴ Γαλιλαία,
ἀνατολικά στὴν περιοχή τῶν Γεργεσηνῶν. Τὰ Γέργεσα ἢ Γάδαρα ἦταν
πόλη τῆς δεκάπολης τῆς Παλαιστίνης. Ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων τῶν Γαδάρων
ἦταν ἀπρόσεκτη, ἀφοῦ ἔτρεφαν χοίρους πράγμα ποὺ σύμφωνα με τὸν
Μωσαϊκὸ νόμο ἀπαγορευόταν. Μόλις, λοιπόν, ὁ Χριστὸς βγήκε ἀπὸ τὸ
πλοiάριο, ἀρκετὰ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, βρέθηκε μπροστὰ σ' ἓνα φρικτὸ
θέαμα. Εἶδε νὰ βγαίνουν μέσα ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο τῆς περιοχῆς ἐκείνης
δυο δαιμονισμένοι: «Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν αὐτῷ
ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον
οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν»
(Λουκ. 8,27).

Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος κάνει λόγο για θεραπεία δύο δαιμονιζόμενων, ενώ οι Ευαγγελιστές Μάρκος και Λουκάς ομιλούν για έναν δαιμονιζόμενο. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος σημειώνει «πως αυτό δε σημαίνει ότι οι Ευαγγελιστές διαφωνούν μεταξύ τους, αλλά απλά διηγούνται με διαφορετικό τρόπο το αυτό περιστατικό. Ενώ δηλαδή οι θεραπευθέντες δαιμονιζόμενοι δηλαδή ήταν δύο, ο Μάρκος κι ο Λουκάς ξεχώρισαν κι έκαναν λόγο για έναν **«τὸν χαλεπώτερον τούτων»** (Ιωάν. Χρυσόστομος ΒΕΠΕ 65). Τα πονηρά πνεύματα όμως αναγνώρισαν τη θεότητα του Κυρίου και προαισθάνθηκαν τον κίνδυνο, που διέτρεχαν με την παρουσία Του σ' εκείνο το μέρος. Και με το στόμα των θυμάτων τους έκραξαν: **«Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλη εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Δέομαί σου, μή με βασανίσῃς»** (Λουκ. 8,28). Αναγνώρισαν καταρχὴν ὅτι ο Ἰησοῦς χριστός ἦταν Υἱός του Θεοῦ, ο οποίος ἦλθε στη γη να καταργήσει την εξουσία τους. Δεν περίμεναν ὅμως ὅτι εἶχε φτάσει ἡ ὥρα της τιμωρίας τους, γι' αυτόν τον λόγο εκφράζουν την αγωνία τους και την απελπισία τους και με φωνή μεγάλη θέτουν το ερώτημα προς τον Χριστό «ποια σχέση υπάρχει μεταξύ ἡμῶν και σου Υιέ του Θεοῦ; ἦλθες σε αυτό τον τόπο πρόωρα να μάς βασανίσῃς»;

Στη συνέχεια ο ιερός Ευαγγελιστής διηγείται: **«Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν»** (Λουκ. 8,30). Η λέξη λεγεών σήμαινε στρατιωτικό σώμα αποτελούμενο από χιλιάδες στρατιώτες. Στην περίπτωση αυτή δήλωνε μεγάλο πλήθος πονηρῶν πνευμάτων. Οι δαίμονες αναγνωρίζοντας την παντοδυναμία του Κυρίου, ομολογούν ὅτι, περίμεναν να τιμωρηθοῦν κάποτε ἀπ' Αὐτόν και τον παρακαλοῦν: **«Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν»** (Λουκ. 8,31). Ζητοῦν ἀπὸ τον Χριστό να τους ἐπιτρέψῃ να εγκατασταθοῦν σε ἓνα κοπάδι χοίρων που ἐβόσκε ἐκεῖ κοντά: **«Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς»** (Λουκ. 8,33). Ἐτσι, λοιπόν, ο Κύριος, ἐνῶ ἀπορρίπτει τὴν παράκλησή τους να μὴ τους βγάλει ἀπὸ τους ἀνθρώπους, δέχεται τὸ δεύτερο αἶτημα τους και τους ἐπιτρέπει να μεταβοῦν μέσα στους χοίρους. Τὸ ἀποτέλεσμα οἱ χοῖροι κατελήφθησαν ἀπὸ μανία και ἀπὸ τὸ πάνω μέρος τοῦ κρημνοῦ ἐπεσαν

μέσα στη θάλασσα και πνίγηκαν.

Ο Ιησούς Χριστός, εξάλλου, χρησιμοποίησε τον πνιγμό ως παιδαγωγική τιμωρία των Γεργεσηνών, οι οποίοι με το να βόσκουν και να τρώγουν χοιρινό κρέας, παρέβαιναν διάταξη του Μωσαϊκού νόμου, δια της οποίας οι χοίροι θεωρούνταν ακάθαρτα ζώα και δεν επιτρεπόταν στους Εβραίους να τρώνε το κρέας τους. Ενεργώντας με αυτόν τον τρόπο ο Κύριος τους καλούσε να απαρνηθούν την ασέβειά τους, για να αποφύγουν μεγαλύτερη τιμωρία από τον Θεό, του οποίου το νόμο καταπατούσαν.

Οι πρώτοι που εντυπωσιάστηκαν και τρομοκρατήθηκαν απ' όσα θαυμαστά συνέβησαν ήταν οι βοσκοί των χοίρων, αναφέρει ο Ευαγγελιστής, και αφού πήγαν στην πόλη ανήγγειλαν στους κατοίκους όλα όσα συνέβησαν. Τότε όλοι μαζί όσοι άκουσαν για το θαύμα, έτρεξαν, ήρθαν προς τον Χριστό και αντίκρυσαν ένα άλλο καταπληκτικό θέαμα, το οποίο αποτελούσε έμπρακτη απόδειξη αυτού που προηγήθηκε. Ο άγριος και επικίνδυνος άνθρωπος, από τον οποίο είχαν αποχωρήσει τα δαιμόνια, να κάθεται κοντά στα πόδια του ευεργέτη του, ντυμένος και σωφρονισμένος: **«Εξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν»** (Λουκ. 8,35). Αμέσως τους κατέλαβε φόβος και αντί να ευχαριστήσουν τον Χριστό, που μετέβαλε σε σώφρονα και σεμνό τον μέχρι πρότινος δαιμονισμένο, να Τον ευχαριστήσουν που τους απάλλαξε από την απειλή του, αντίθετα άρχισαν να Τον παρακαλούν να φύγει από την περιοχή τους: **«Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν»** (Λουκ. 8,37).

Ο Ιησούς μετά την άρνηση των κατοίκων της πόλης να Τον δεχτούν, ετοιμάστηκε να αναχωρήσει με πλοίο και να επιστρέψει στη Γαλιλαία. Ο θεραπευθείς άνδρας Τον παρακαλούσε να τον αφήσει να Τον ακολουθήσει και να μείνει για πάντα κοντά Του: **«Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ»** (Λουκ. 8,38). Και σήμερα όπως και τότε ο διάβολος έχει τους συνεργάτες του στις κοινωνίες των ανθρώπων, που επιδίδονται σε δολοφονίες, ληστείες, τρομοκρατικές πράξεις, βιασμούς, ανηθικότητα, πολέμους, εμπόριο λευκής σαρκός και ναρκωτικών, ακόμη και στην τρυφερή ηλικία των ανηλίκων που

καθημερινά εκδηλώνονται πράξεις ακραίας βίας, και πολλά άλλα. Οι άνθρωποι όμως που βαθιά πιστεύουν στο Θεό, έχουν χρέος να μην εφησυχάζουν και δεν παραμένουν αδρανείς, παραγίνονται απόστολοι αγάπης, όπως ο θεραπευθείς δαιμονιζόμενος, που ακολουθώντας την προτροπή του Χριστού: **«Υπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς»** (Λουκ. 8,39). Είναι προφανής ο ιεραποστολικός στόχος του τέλους της διήγησης.

Ίσως η σημερινή ιστορία να φαντάζει απόμακρη και ξένη προς εμάς, όμως δεν είναι λίγες οι φορές που η καρδιά μας κυριεύεται από τον πειρασμό και ταλαιπωρείται από την επήρεια του σατανά. Συχνά ακούμε για εγκλήματα που έχουν διαπραχθεί «εν βρασμῷ ψυχῆς»! Συχνά διαπράττουμε λάθη θολωμένοι από την ένταση του πάθους της στιγμῆς και του ψυχικού αναβρασμού που μάς κυριεύει. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι όταν παραδοθούμε στον πειρασμό, τότε σταματά κάθε έννοια λογικῆς και αυτοκυριαρχίας, και τα αποτελέσματα είναι ανάλογα με την αυτοκαταστροφική μανία που κυρίευσε τους χοίρους της σημερινῆς Ευαγγελικῆς περικοπῆς. Ωστόσο δεν υπάρχει λόγος να μάς κυριεύσει κανένας φόβος, γιατί έχουμε σύμμαχο και ιατρό τον ίδιο τον Θεό, τον Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Αν η συνάντηση και μόνο του δαιμονισμένου ανθρώπου αὐτοῦ με τον Κύριο ἦταν αρκετή για να του χαρίσει την ελευθερία από τα δαιμόνια που τον τυραννούσαν, και για μάς η σωτηρία και η λύτρωση βρίσκεται στη δική μας προσωπική συνάντηση με τον Χριστό.

Μέσα από τη μελέτη του λόγου του Θεού, μέσα από τη μυστηριακή ζωή που πραγματώνεται στην Εκκλησία, μέσα από τη συχνή μετάληψη του Σώματος και του Αίματος του Χριστού και τέλος με συνεπή και σώφρονα ζωή, έχουμε τη δυνατότητα να συμμετέχουμε στη δωρεά του Θεού προς τον άνθρωπο, που δεν είναι άλλη από τη λύτρωση, από την Ανάσταση και ζωή. Είναι επομένως δική μας επιλογή, μετά απ' όλα αυτά, το αν θα θελήσουμε να συναντήσουμε τον Χριστό και να Τον βάλουμε στη ζωή μας ή αν θα παραμείνουμε στο σκοτάδι του θανάτου που μάς υπαγορεύει ο πειρασμός.

ΑΜΗΝ!